

Молодий комуніст

Орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

Виходить з 5 грудня 1939 р.

Четвер, 1 серпня 1985 року

№ 92 (3599).

Ціна 2 коп.

XII МОСКВА 1985

— Молоді будівники БАМу і КамАЗу, підкорювачі Західного Сибіру і Нечорнозем'я — представники багатьох комсомольських ударних будов Країни Рад знову зібрались 29 липня тут, на одному з найбільш поважаємих дискусійних перехресть XII Всесвітнього фестивалю. Їх запальні усмішки, радісні обличчя, зафіксовані на фотографіях, дають переконливе уявлення про головну справу життя нового покоління країни перемігшого соціалізму — мирне творення. Саме це є

3 думою про мир

ТРЕТІЙ ДЕНЬ НА МОСКОВСЬКОМУ ФЕСТИВАЛІ ПРОЙШОВ ПІД ДЕВІЗОМ: «МОЛОДІ І СТУДЕНТИ ЗА АНТИІМПЕРІАЛІСТИЧНУ СОЛІДАРНІСТЬ»

незаперечним доказом масового пориву юнаків і дівчат, який знайшов відображення у назві самої фото-експозиції «Радянська молодь у рядах руху антиімперіалістичної солідарності». Її розгорнуто в університеті дружби народів імені П. Лумумби, де розташований один з головних об'єктів фестивалю — центр антиімперіалістичної солідарності.

Виставочні знімки — теж документи, свідчення, які закликають до відповідальності поборників нової світової війни. Але, коли мова заходить про боротьбу народів за свободу і незалежність, фотографія стає літописом дружби і солідарності молоді найбільшої країни планети з ровесниками, які

в рядах демонстрантів, а то і з зброєю в руках відстоюють право на майбутнє.

Оглянувши виставку, делегати фестивалю, які зібрались сьогодні в центрі, проходять у зал, де через хвилину почнеться дискусія «Антиімперіалістична солідарність з народами, молоддю і студентами, які борються проти колоніалізму, неоколоніалізму, расизму, фашизму, імперіалістичного втручання та інтервенції, за національну незалежність, свободу, суверенітет, демократію, самовизначення і соціальний прогрес».

Зал вибухнув оплесками, коли ведучий дискусії Орландо Тарденсіа з Нікарагуа запросив до мікрофона представника Латино-

американської континентальної організації студентів Даніло Переса.

— Ми з вами є свідками посилення антиімперіалістичної боротьби в усьому світі, — сказав він. — Молоді сандіністи із зброєю в руках захищають нікарагуанську революцію. Рішучу відсіч експансіоністським замірам імперіалізму дає національно-визвольний рух на Близькому Сході. З трибуни Всесвітнього форуму молоді ми тавруємо ганьбою апартеїд ПАР. Не припиняють боротьби мужні патріоти Чилі, інших країн, де криваві диктаторські режими служать імперіалізму. І ті зусилля доброї волі, які протиставляють імперіалізму прогресивне людство.

насамперед країни соціалізму, анахорять гарячу підтримку у молоді всіх країн. Наш лозунг — антиімперіалістична солідарність і єдність!

Але чому затримався біля виставочного стенда учасник в'єтнамської делегації Фам Суан Тхе? Що так привернуло його увагу? На фотографії — ровесники з Радянського Союзу і В'єтнаму, які зустрілися в місті Хошіміні. Усмішки, дружні рукопритискання... Він пам'ятає інший Хошімін — тоді Сайгон — опалений війною. І не усмішки — горе і смерть зустрічались на його вулицях. Пам'ятає він і будинок, зображений на задньому плані знімку. Кожний зал, кожний східний проліт його назавжди врізались у пам'ять...

— Через обпалюючий біль напалму і кинджальний вогонь агресорів, крізь незабутні дні і ночі бійці В'єтнамської Народної Армії йшли до перемоги, — розповідає Фам Суан Тхе. — І ось на-

став момент, коли палац, де звив гніздо маріонетковий сайгонський уряд, виріс в оглядовій щілині нашого танка. Тепер до нього залишались лічені метри. Але вони здалися мені важчими, ніж багато миль війни. Під кулями ворожих кулеметів ми вибралися через нижній люк танка, притиснувшись до грудей червоного прапора перемоги, прапора вільного В'єтнаму, кинулися вперед. Кожний поверх, кожна сходинку доводилося відвойовувати у смерті. Нас вело до мети пам'ять про бойових товаришів, які не дожили до цього дня, але ціною життя наблизили його. Піднісши над куполом палацу прапор свободи, ми не могли стримати сліз.

Було це в 1975 році. А сьогодні делегати, які зібралися в центрі, знову во-скресили сторінки героїчної боротьби в'єтнамського народу, який із зброєю в руках протистояв натиску і

(Закінчення на 2-й стор.)

МОЛОДЬ КІРОВОГРАДЩИНИ!
ОЗНАМЕНУЙМО ДНІ РОБОТИ
XII ВСЕСВІТНЬОГО ФЕСТИВАЛЮ
МОЛОДІ І СТУДЕНТІВ
УДАРНОЮ ПРАЦЕЮ!

ПРАВО ФЛАНГОВІ
ХЛІБНОЇ НИВИ

Сьогодні попереду

Серед молодих комбайнерів, що працюють на:

СК-5

Сергій МЕЛЬНИЧЕНКО та Олександр НОРОЖЕНКО з колгоспу імені Шевченка Новоукраїнського району — намотили 4620 центнерів зерна.

Анатолій ПОНЯВІН з радгоспу «Устинівський» Устинівського району — намотив 4586 центнерів зерна.

СК-6

Анатолій ЄРМАКОВ з колгоспу імені Леніна Онуф-

ривського району — намотив 4436 центнерів зерна.

Серед молодих жаткарів:

Микола БОНДАР з колгоспу імені Ульянова Ульяновського району жаткою ІЖР-4,9 скошив зернові на 448 гектарах.

Серед молодих водіїв:

Михайло МАСЛИГАН з радгоспу «Мар'янівський» Маловисківського району автомобілем ГАЗ-53 перевіз 6540 центнерів зерна.

ПРЕС-ЦЕНТР: ЖНІВА-85

Телеграми в номер

новгородківський район. Парком, правління, комітет комсомолу колгоспу імені Ульянова привітали з трудовою перемогою молодого комуніста шофера Георгія Івановича Овденка. Автомобілем ЗІЛ-130 він за день перевіз з поля на тік 800 центнерів зерна, а з початку жнив — понад 5000 центнерів.

ГОЛОВАНІВСЬКИЙ РАЙОН. Ударно жниве комсомолец Михайло Пастушенко з колгоспу «Пам'ять Леніна». Зараз він займає друге місце у змаганні комбайнерів району і вже намотив своїм СК-5 близько 4 тисяч центнерів зерна.

УСТИНІВСЬКИЙ РАЙОН. Більше двох норм виконав на косовиці ячменю тракторист колгоспу імені Франка комсомолец Іван Мозговець. При плані 16 гектарів він за день жаткою ЖРБ-4,2 скошив 41 гектар.

У день відкриття і закриття XII Всесвітнього фестивалю молоді і студентів в Москві працювати на зеконотворенні паліуму — так вирішили молоді хлібороби другого комсомольсько-молодіжного збирально-транспортного загону колгоспу імені Ленінського комсомолу Новоукраїнського району на партійно-комсомольських зборах перед початком жнив.

Для члена бюро комсомольської організації тракторної бригади Олександра Зубова та комсомольця Сергія Кравченка нинішні жнива особливі. Їх комсомольсько-молодіжний екіпаж збирає хліба вперше. Звичайно, перед виходом в поле хвилювалися. Перші ж дні показали, що молоді хлібороби жнивають нарівні зі старшими.

На краю загінки біля тинистої лісосмуги — агітагончик. Прапор трудової слави піднято на честь В. Ф. Пасічника, Віктора Федоровича — один з кра-

Фестивальна вахта хліборобів

щих комбайнерів колгоспу. Над його агрегатом майорить перехідний червоний прапор. Хоч через негоду не довелося в попередній день працювати дві зміни, однак його екіпаж видав з бункера «Колоса» 313 центнерів зерна. А ще В. Ф. Пасічник — наставник молоді, чуйний і добрий порадник для тих, хто поруч з ним відточує свою хліборобську майстерність. У будь-яку хвилину молоді можуть розраховувати і на допомогу досвідченого механізатора комуніста І. В. Чабана.

Зараз перехідний вимпел «Кращому трактористу» — на агрегаті комсомольця Павла Колісника, який відвозить соломку від комсомольсько-молодіжного екіпажу Олександра Зубова. Комсомольці загону жнивають під безпо-

середнім керівництвом членів партійної групи, сай очолює майстер-наладчик В. І. Цьома. Масово-політичну роботу серед молеских хліборобів проводять агітатор, член партгруппи агроном відділка В. І. Огир, а також політорганізатор — інженер з охорони праці В. С. Дубченко. В пересувному агітагончику у вільну від роботи хвилину хлібороби можуть ознайомитися із свіжими газетами, журналами.

«XXVII з'їзду КПРС — 27 ударних трудсвих декад!» — під таким девізом працює комсомольсько-молодіжний збирально-транспортний. Усіх механізаторів єднає одна мета: вирощений урожай зібрати вчасно і без втрат.

А. ГАРАС.
Новоукраїнський район.

Напружена пора у хліборобів колгоспу імені Леніна Долинського району. І радісно, що на полях і фермах з вогником працює молодь села. Безперерйно доставляє зерно з бункерів степових кораблів на колгоспний тік водій Олег БУРЕЙКО (на фото зліва). Значну допомогу на тону надають і учні Кіровоградської середньої школи.

Фото С. ФЕНЕНКА.

3 думою про мир

(Закінчення.
Поч. на 1-й стор.)

агресії сил імперіалізму — воєнній машині США. Про це говорили учасники зустрічі з делегацією СРВ, присвяченої десятиріччю перемоги в'єтнамського народу в антимперіалістичній боротьбі, за возз'єднання країни. Успіхові цієї справедливої боротьби, відзначили промовці, сприяла розгорнута по всьому світу кампанія солідарності, ізоляція США на зовнішньополітичній арені у зв'язку з в'єтнамською авантюрою, а також масовий рух протесту проти брудної війни, який охопив самі США. І, звичайно ж, насамперед в'єтнамський народ відважний тій всебічній міжнародній допомозі, яку подали йому Радянський Союз, ін-

ші країни соціалістичної співдружності.

Про історичний приклад перемоги в'єтнамського народу, як наочний урок для всіх антимперіалістичних сил планети, розмову про- довжили учасники зустрічі за «круглим столом», що обговорили форми і досвід роботи по зміцненню солідарності. Ця тема, як ніколи, актуальна сьогодні. Адже перед молодим поколінням планети, як і перед усім людством, час ставить життєво важливі політичні, економічні і соціальні завдання. На зустрічі підкреслювалося, що, незалежно від політичної орієнтації, філософських переконань і релігійних поглядів, молодь землі повинна зміцнювати свої ряди на антимперіалістичній платформі, в ім'я миру в усьому світі.

...Під час однієї із зустрічей у центрі антимперіалістичної солідарності Фам Суан Тхе запитали:

— Ви говорите про мир, а носите військову форму. Чи не має тут суперечності?

— Я тому і ношу військову форму, — відповів він, — що постійно думаю про мир. Несу дозор на кордоні моєї батьківщини. Не наша вина, що мир сьогодні доводиться охороняти із зброєю в руках. Але в наших силах зробити так, щоб в один чудовий день військові здали свої форми в музеї. Та поки ще над планетою висить дамоклов меч ядерної катастрофи, я хочу, щоб мій п'ятирічний син успадкував мою професію — захисника батьківщини і миру.

Д. ДІБРОВ,
К. ОРЛЕНКО,
кор. ТАРС.

ПІСНЯ СЛАВИТЬ МОЛОДІСТЬ І ПРАЦЮ

Цей будинок споруджував не муляри, монтажники й електрики, а співаки, танцюристи, та й самі глядачі, які зібрався 30 липня на Виставці досягнень народного господарства СРСР. Тут на Фонтанній площі з величезних пластикових цеглин — кубів, що повторили кольори фестивальної ромашки, весело, під музику склали вони нарядний будинок і назву йому дали точну і емку — «Будинок дружби і миру». Самі збудували і самі відвідували новосілля. І в цьому теж є глибокий зміст: мир і дружбу треба творити аласними руками.

Всі музи фестивалю зібрав символічний будинок, який став емблемою яскравої театралізованої вистави «Слава праці». З Москви і Ленінграда, Ульяновська і Горького, Алма-Ати і Кишинєва, Тбілісі і Кірова, з усіх союзних республік привезли в подарунок гостям фестивалю свої країні пісні й танці молоді артисти. Натхнені розповідями про щастя жити на мирній землі, про радість вільної праці. Ціну їм вони знають добре: адже багато учасників вистави, сценою для якої стали майданчик виставки, її зелені алеї, самі працюють на будовах, полях і заводах, у наукових лабораторіях, вчаться. А вільний час віддають художній творчості.

20-мільйонний загін ентузіастів самодіяльності представляють вони у фестивальному Москві, знайомлячи посланців усіх континентів з багатонаціональним мистецтвом нашої Батьківщини. Оптимізмом, впевненістю в завтрашньому дні, що характерні для життя Країни Рад, були пройняті всі номери великої програми.

А коли зозвучали останні акорди вистави, проміння прожекторів висвітили макет земної кулі, встановлений на площі. І багатоглибий зведений хор заспівав пісню молодого ленінградського композитора А. Морозова «Наш фестиваль», присвячену московському форумові. «Мир, труд, дружба!» — скандує площа і як бароль повторює слова, що об'єднують юність планети.

Яскраві штрихи в музичну палітру свята вписали й популярні зарубіжні виконавці — рок-група «Діалог» з НДР, грецький фольклорний ансамбль танцю, фін-

ський співак Ярло Луттінен, інші відомі колективи та солісти.

А центральний парк культури і відпочинку імені О. М. Горького запросив гостей у подорож по столиці всіх світових фестивалів молоді і студентів. Перед очима десяти тисяч глядачів, які щиро заповнили зал під відкритим небом, немовби пройшла сама історія руху демократичної молоді. Вона втілюється у людях і ритмах, привезених з Праги — столиці першого форуму юних, з міст, які прийняли її естафету, — Будапешта й Берліна, Бухареста й Варшави, Відня, Хельсінкі, Софії, Гавани. Різномовними звучали пісні, але були зрозумілі вони без перекладу. Адже спізалося в них про те, що хвилює молодь в усіх кутках планети, — про мир і щастя, про чисте небо, про кохання. І про те, що за це треба боротися.

Твори, які витримали випробування часом, і зовсім нові, написані спеціально до XII Всесвітнього, включили до програми майстри радянського мистецтва — солісти Великого театру Союзу РСР, ансамблі «Червона рута», «Геліос», «Прем'єра», «Форум» та інші.

Символічно, що цього вечора разом з молодими виступали ветерани, які стояли біля джерел фестивальної пісні. Серед них — і народний артист СРСР В. Соколов — художній керівник Державного московського хору, який подарував слухачам немало творів про радянську молодь.

— Щасливий, що мені, незважаючи на далеко не юнацький вік, випала честь бути учасником цієї зустрічі молоді планети, — говорить Владислав Геннадійович. — На десяти Всесвітніх форумах довелось мені бути присутнім, і кожен з них дарував молоді свої мелодії. Є серед них пісня, однаково близька й дорога людям різного віку. Це — «Гімн демократичної молоді», який до праву стає музичним маніфестом юності планети.

Цим твором і завершився святковий концерт. Піднявши скріплені в потику руки, всі його учасники вийшли на сцену зеленого театру і заспівали. Пісню присягли вони на вірність високим ідеалам миру і солідарності.

— Мені подобається, що на щипцюному фестивалі звучить так багато музики — адже пісня і молоді нерозлучні, — сказав французький композитор Мішель Легран. — Особливо цікавлять мене концерти політичної пісні, яка займає значне місце і в моїй творчості. Я переконаний: пісня, як і слово, поета і пензель художника, багато може зробити для миру в наш тривожний і небезпечний час. Вона звернуто до серця людини і не дає їй байдуже дивитися на те, що відбувається. Сама історія пісні і багатьох співаків, які зробили її своєю зброєю, переконує: так, співати — це значить боротися. Співати — це значить дружити.

Мішель Легран — почесний гість фестивалю — виступив у концерті разом з вокально-інструментальним ансамблем, яким керує Стас Намін. Молодий радянський музикант передав авторські популярних у нас в країні мелодій з фільмів «Шербурзькі парасольки» та «Дівчата з Рошфора» диск-гітант «Сюрприз для мисльє Леграна». На пластинці, випущеній всеохопною фірмою «Мелодія», записано його нові твори у виконанні групи С. Наміна.

— Мені імпонують її висока професійна майстерність, музична культура, — відзначив композитор. — А те, що група чудово співає французькою мовою, було для мене справжнім сюрпризом. На жаль, боюсь, я ніколи не зможу так само добре проспівати російські пісні мовою оригіналу, — жартома розводить руками композитор. — Але це не перешкодить нашому плідному співробітництву. На фірмі «Мелодія» вирішено записати мою нову пісню «Навіяло» на слова лауреата премії Ленінського комсомолу, молодого постійного співатора Жана Дрежака. Я виконаю її разом з Людмилою Сепчиною і талапонтним ансамблем Наміна. Хотілося б, щоб він включив до свого репертуару і мою нову рок-оперу «Монте-Крісто». Отож, як бачите, фестиваль для мене ще й робота. І приємна. Я завжди вважав, що музика вносить гармонію в наше життя. Нехай вона служить мирові й красі.

І. ВЕКСЛЕР,
В. НОВОСАДЮК,
кор. ТАРС.

Зміцнюй єдність, молодь!

Цей фестивальний епізод з хвилюючою наочністю показав, що таке солідарність юних: Хільгерт Візан з Люксембургу провела одиоденну голодовку в ті ж години, що й народ далекої Нікарагуа, виразивши таким чином протест проти агресивної політики США. «Я з патріотами Нікарагуа, хоч не знайома з ними, — сказала дівчина. — У нас спільні сподівання, біді, радощі, спільний ворог — імперіалізм».

Прояви солідарності різні, але природа її одна — сприймати чужу бід, як аласну, поділяти тривоги й надії народів на краще майбутнє. Сповнені цього прекрасного почуття, зібравшись учасники фестивалю на центральний мітинг «Молодь і студенти за антимперіалістичну солідарність».

Наче планетою в мініатюрі стаз зал під відкритим небом у Зеленому театрі парку культури і відпочинку імені М. Горького, який зібрав посланців усіх континентів.

— Антимперіалістична солідарність — наш моральний обов'язок, — підійшов до мікрофона представник Міжнародного союзу молодих соціалістів Рікардо Наварро. — Ніколи ще в історії не зазнавало глоблення стільки народів, ніколи не нависала над людством загроза його повного знищення. Винуватець цього — імперіалізм. Ми тут, на фестивалі, тому що віримо в солідарність, мир і дружбу, з те, що, об'єднавшись, прихильники доброї волі пере-

можуть у боротьбі за благододні ідеали людства.

Солідарність і боротьба для прогресивної юності — поняття різнозначні. Бурею озаціли зустріли учасники мітингу посланців молоді Сальвадору — героїчних партизанів, які відстоюють із зброєю в руках право жити вільно, за законами соціальної справедливості.

Ця тендітна дівчина зовсім не схожа на солдата. Навіть зелена форма бійця Фронту Національного Визволення імені Фарабундо Марті, в якій вона вийшла на сцену, не змінило враження: здається, перед нами студентка з будагону. Вона справді студентка, тільки колишня. І справді з загоном, але повстанського. Ім'я цієї відважної дівчини не називалося — закони конспірації суворі, але голос її чули всі:

— Я і багато моїх ровесників покинули рідні домівки, пішли в партизани тому, що не можемо спокійно спостерігати біді свого народу. 49 тисяч моїх співвітчизників загинуло від рук кривавого маріонеткового режиму, який тримається при владі тільки заадаки допомоги покровителів США. А ті, хто лишився живим, зазнають злигоднів. Це і є імперіалізм, проти якого ми боремось і будемо боротися до кінця!

Зал вибухнув оплесками. До молодих патріотів із Сальвадору, які сиділи в залі, простяглися десятки рук. Звичайний ритуал рукоштовання цього разу виразив

щось більше. Ми з вами, мужні борці, і донесемо правду про вас і про вашу боротьбу до всіх куточків землі! — наче запевнили учасники мітингу.

Згуртованість — запорука торжества прихильників доброї волі. Про це говорили, звертаючись до присутніх, голова ЦК Спільної соціалістичної трудової молоді КНДР Лі Ен Су, секретар Центральної ради вільної німецької молоді Ганс-Йоахім Вінлердінг (НДР), керівник пізанської фестивальної делегації Газі Сааб.

— Солідарність проходить через розум, серце й душу кожної чесної людини, — заявив голова Комітету молодіжних організацій СРСР Володимир Аксьонов. — Вона — і внутрішня енергія фестивального руху. XII Всесвітній, який об'єднав нас, примножує наші сили, зміцнює єдність усіх, кому дорогий мир, демократія і соціальний прогрес.

З трибуни заучить перелік країн, які прийнято називати гарячими точками планети: Нікарагуа, Палестина, Сальвадор, Гватемала, Афганістан, Кампучія... І у відповідь — грім оплесків, над людським морем піднімаються транспаранти із словами солідарності.

Почесний гість форуму юних Дін Рід заспівав пісню італійських партизанів «Бела чао». І її підхоплюють усі учасники мітингу. Юність планети, стоячи, присягає на вірність законам міжнародної солідарності, клянеться зміцнювати єдність у боротьбі з імперіалізмом.

В. КУЛИКОВ,
кор. ТАРС.

Москва.

МІСТО МАЙСТРІВ — У КОЛОМЕНСЬКОМУ

З величезних позитричних куль складено фестивальну ромашку, що піднялась у небо над заповідним Коломенським. Звучать урочисті фанфари, у знамениті «Калінуку» зливаються мелодійні голоси аладайських дзвіночків. Велике фольклорне свято починається. Для учасників і гостей XII Всесвітнього фестивалю його підготували більш як три тисячі професіональних і самодільних артистів. Керують цим грандіозним дійством народний артист СРСР Герой Соціалістичної Праці І. Мойсєєв і режисер Т. Газрилова.

Побувати за один день у різних куточках Країни Рад — заманливо й цікаво. І, виявляється, цілком здійсненно. Мовою музики, танцю розповідають про свою рідну землю посланці всіх союзних республік. А під кроками тінистих дерев розкинулось незвичайне місто майстрів.

...Наче перемозляючись один з одним, подзвонюють молоточки карбувальників Закавказзя, а поряд майстерниця з Іраку точно звіреними рухами випикує голкою і ниткою вигадливу а'яз на національному костюмі. Чудо народжується на очах: наніс різцем останній штрих українцю Богдан Лукешевич, і готова гуцульська сокирка. З такими ж мисливими йшли на карпат-

ські луки-полонини чабани. З орнаментом радянського майстра перекликаються візерунки на дерев'яному посуді болгарина Владимира Чорбаджійського, за роботою якого уважно спостерігає молодий кубинець Александр Ігнєсіас. Не потрібен хлопцям перекладач: без слів розуміють один одного умільці, і ось уже штихель посланця Острова Свободи ледь-ледь підправляє малюнок хлопця з Болгарії.

— Я назву це блюдо «Дружба», — говорить Владмир, показуючи у свою чергу Александрію, як виправляють різьбярі його країни мереживо на дереві, якщо випадково зривається різець.

Тепер розповідатиму усім, що такого прийому навчив мене болгарський майстер. — Кубинець простягає новому другові свій інструмент — на пам'ять про фестиваль.

Різноманітність мозаїки виробів, народжених національними традиціями. Так і простягає на ногу монгольські чоботи-гутули, оздоблені вишивкою й аплікацією. Нікого не залишають байдужими африканські ритуальні маски і в'єтнамська кераміка, індійські сарі та японські кімоно.

А свято набирає темпу. Ширяться веселощі, що захльоснули вже луну галівину заповідника. Гарні герми нагадують зведені на

дзоре» запросила Соборна площа. З даанів-дазен живе в російському народі звичай ходити у сзято на ігрища й гуляння — потішитися, позмагатися в спринтості й силі. Згідно з цією доброю традицією прокодають перед глядачами картини російської старовини. Чимало сюрпризів припасло для гостей свято з Коломенського. Гуляє на привільному річковому березі чудо-ярмарок, щедро частує всіх рум'яними млинцями та пухкими пирогами. Кипить богатырський самовар, на диво присутнім розігріває по набережній величезна російська піч, і сидить на ній Омелько.

Сотні артистів включились в орбіту хорошого дружби. Не охопити поглядом його велетенської піраміди, в центрі якої раптом вириспа гостинна господарка фестивалю — Катюша, яку всі полюбили. І як завершальний акорд свята, відчалує від пристани яскрава флотилія, яка азяла на борт веселих пасажирів — співаків і танцюристів. Заучать над рікою світлі, радісні мелодії, сплітаючись у багатокольорний музичний вінок. А слідом за ними пливають по воді білосніжні ромашки — добрий символ Росії, який стає емблемою форуму юності.

О. СВИСТУНОВА,
М. МИХАЙЛОВА,
кор. ТАРС.

Фестиваль у Москві — фестиваль всюди

НЕ ДАМО ЗАТЪМАРИТИ СОНЦЕ

Зробити кожен день фестивального тижня посправжньому святковим і пам'ятним — таку мету поставила перед собою знаменська молодь, ледь фанфари сповістили про народження XII Всесвітнього. Вечори відпочинку в районній та селлах, тематичні випуски дискотек та виступи агітколлективів в організаціях і на підприємствах, спеціальні випуски стіпної преси та матеріали в районній, спортивній змагання на честь фестивалю — це лише частина заходів, що були відгуком на проведення у столиці України Рад молодіжного форуму.

«Уявіть себе на Центральному стадіоні імені В. І. Леніна в Луїзіані, — поміж інших акустичними системами, ліпили слова до глядачів, що розмістилися біля однієї з трибун стадіону села Дмитрівки. — І вам неважко буде збагнути, якими почуттями повні серця й душі всіх учасників московського форуму. Сьогодні ми від вашого, дорогі друзі, імені шлемо подумали вітання своїм ровесникам у Москву і бажаємо всім

добра, гарного настрою й патхеніи у благородній справі боротьби за мир». Такими словами почали чергову частину своєї програми учасники агітбригади обкому комсомолу, котрі завітали до юнаків обласного військово-спортивного табору «Спартаківець», учнів місцевого СІТУ № 39 та жителів села Дмитрівки з традиційним для цих днів концерт-лекцією. Другий секретар міськомкому комсомолу Антоніна Філопенко розповіла про внесок комсомолу й молоді району в достойну зустріч фестивалю в Москві. А виступ вокально-інструментального ансамблю «Гарний настрій» Кіровоградського виробничого об'єднання «Друкмаш» перетворився у справжню маніфестацію молоді. Стадіон не вмів усеї сили закликів, скандувань артистів і глядачів, — і «Не гасить сонце, не гасить. Ес-лі ты с нами всю ночь танцевал» — снова вернешься на наш карнавал» — ширилось гендалеко за межі імпрізованої зеленої естради, якою стало поле. Виступ

бригади був скомпанований з окремих номерів програм «Вся планета — наш дім», «Пісня, обпалена війною» та «Ми з України» так, щоб максимально наблизити присутніх до атмосфери єднання, братерства, солідарності і дружби, які визначали зміст кожної акції, диспуту, засідання, зустрічі прогресивно молоді світу у Москві. Теплий прийом, який зустріли члени агітбригади і в Знаменському районі, вкотре засвідчив потрібність і важливість саме такої форми впливу й формування глядацьких смаків і переконань.

Фестивальний тиждень для самодіяльних артистів почався за день до відкриття московського форуму святом «Салют, фестиваль!» в м. Олександрії. Двадцять сьомого липня їх гостинно зустрічали знаменчанці у своєму Палаці культури залізничників. Добрий початок, хороший прийом і розуміння у молоді додали настрій й наступним виступам, — зокрема, програмі, запропонованій присутнім у Дмитрівці. Попереду в

МОСКВА-1985

агітбригади зустрічі з молоддю Олександрії, Кременчука та Комсомольська (Полтавська область). Четвертого серпня поїздка завершиться великим святом юності й миру в Світловодську, де буде підбито підсумки заходів фестивального тижня в області.

Палкі слова підтримки, найактивніша участь присутніх у міні-виставах агітбригад вкотре свідчать: фестиваль у Москві справді став фестивалем для кожного всюдю, його антиімперіалістичні, гуманні цілі близькі й зрозумілі всім людям доброї волі. І, як кожне свято, фестиваль надовго залишиться в серцях усіх його учасників, щоразу приходиться до кожного спогадам про молодіжні карнавали, маніфестації, інші цікаві й важливі акції, які відбулися на честь XII Всесвітнього.

Наш кор.

Імперіалізм — на лаві підсудних

МОСКВА. (Телефоном). Три дні на XII Всесвітньому фестивалі молоді і студентів працював антиімперіалістичний трибунал — міжнародний суд над імперіалізмом. Лозунгами його були: «Молодь і студенти — за антиімперіалістичну солідарність», «Молодь і студенти — за свої права», «Молодь і студенти — за економічне співробітництво, розвиток, новий економічний порядок». В роботі його зняли участь члени національних і регіональних делегацій, експерти. Трибунал заслухав більше 60 свідчень звинувачення проти імперіалізму.

Другий день роботи трибуналу розглянув одну з найважливіших тем: «Сучасний фашизм і неофашизм — загроза миру, безпеці і свободі наро-

дів». Перед початком зал догого скандував стоячи: «Коли ми єдині — ми непереможні», «Мир! Дружба! Фестиваль!», представники французької делегації співаали пісню, переклад якої потім з'явився у газетях:

«Рейган, не трогай наше небо,
Рейган, не трогай наші зєзди...».

У цей день були заслухані свідчення в'язнів з Парагваю, чилійських патріотів. Звинувачення адміністрації Рейгана, яка активно підтримує фашистські режими у різних точках планети, висловив голова національного комітету комсомолу США Джон Бертон, про расистське побойще, ачнене п'яденноафриканським режимом у Ботсвані 14 червня 1985 року розповіз делегат з П'яденної Африки Тімоті Вільсон.

У другому дні роботи антиімперіалістичного трибуналу разом з іншими радянськими юнаками і дітьми взяла участь кіровоградська делегація.

М. ЦУКАНОВ.

Фестивальні дні в Кіровограді

28 липня заходи фестивального тижня проходили під лозунгом «Молодь і студенти — за мир, за відвернення ядерної війни і роззброєння». В обласному центрі відбулися мітинги молоді і студентів біля стели Героїв-червонозорівців та біля обеліса Слави на меморіальному кладовищі воїнів Великої Вітчизняної.

У мітингах взяли участь комсомольські працівники райкомів ЛКСМУ міста, ветерани комсомолу. Іноземні студенти Кіровограда, представники трудових об'єднань школярів, робітничка молоді. Учасники мітингів вшанували пам'ять полеглих в боях із фашизмом, покладали квіти до підніжки пам'ятників. Зустрічі перетворилися на демонстрації солідарності з боротьбою молоді планети за мир, проти загрози нової війни.

Протягом наступного фестивального дня, який

проходив під девізом «Молодь і студенти за антиімперіалістичну солідарність», в парку імені 50-річчя Жовтня відбувся концерт солідарності та конкурсу «Все може молодість», який організував Кіровоградський райком ЛКСМУ. В парку імені Леніна проведено міський конкурс малюнків на асфальті «Застає дітей всієї планети».

30 липня — «День боротьби молоді за свої права». В парку імені 50-річчя Жовтня відбувся конкурс політичної пісні. Його переможцями стали студенти ККСМУ Олександр Торговельський та Василь Менгел, слюсар-виробувач заводу «Гіросплаз» Олександр Талпа та інженер із ВО «Друкмаш» Олексій Левандовський.

Останній день липня, який проходив під девізом «Молодь і студенти за економічне співробітництво, розвиток, новий міжнародний економічний порядок», ознаменувався мітингами та бесідами на політичні теми, проведеннями на підприємствах міста перед початком роботи. В комсомольських організаціях обласного центру цей день став Днем ударної праці на честь XII Всесвітнього.

Зустрілися однодумці

Знайомство молодих кіровоградців із членами делегації болгарської міста-побратима Толбухіна, яка нині перебуває в Кіровограді, почалася із вечора болгарської дружби. Керівник туристичної групи братньої країни Ніна Дончева розповіла:

— Складаючи туристичний маршрут, ми неодмінно хотіли відвідати Кіровоград. Добре, що нам це вдалося. Я сама вже вдало у вашому місті й почувую себе тут як дома — на кожному кроці відчуваю доброзичливість, сердечність кіро-

воградців, відчуваю, як і мої колеги, турботу й увагу співробітників БММТ «Супутник». Дуже приємно, що наш приїзд співпав із святом юності у Москві. Ми разом з кіровоградцями у ці дні слідкуємо за ходом фестивалю, разом радіємо його успіхам.

У нашій делегації 43 чоловіка, більшість з них — працівники Толбухіноського окружного управління зв'язку, переможці соціалістичного змагання на честь XII Всесвітнього. Активісти громадської роботи, учасники художньої самодіяльності, з нашими колегами — працівниками зв'язку в Кіровограді ми під-

тримуємо ділові й дружні контакти вже четвертий рік. Багато корисного дає обмін досвідом — не дарма нам є нині чим похвалитися перед радянськими друзями. Минувлого року Толбухіноське окружне управління зв'язку за підсумками соціалістичного змагання по республіці зайняло перше місце в своїй системі і нагороджене Червоним прапором. Ще один Червоний прапор нам присуджено за економічне й ефективне використання матеріалів, електроенергії... Добре грудиться колектив і в нинішньому році. План першого півріччя виконали на 102,4 процента.

Всі наші трудові здобутки ми сьогодні присвячуємо фестивалю молоді й студентів у Москві. Хай буде на Землі мир! Цього можна досягти лише тісніше змикаючи ряди боротьби проти гонки ядерних озброєнь, проти маячних планів імперіалістів...

Світлішало на душі під шалених поєминок

болгарських і радянських хлопців та дівчат. Вечір перетворився на справжнє свято. Співали гуртом близьку нашому серцю пісню «Альоша», співаали й інші — болгарські, українські й російські пісні. Не обійшлося й без танців, жартиливих конкурсів, хороваю дружби... Учасники дискотеки Кіровоградського вищого льотного училища цивільної авіації показали учасникам вечора свою тематичну програму «Салют, фестиваль».

Болгарські друзі перебуватимуть в Кіровограді до 3 серпня. Їх чекають відвідини хутора «Надія», виробничого об'єднання «Червона зірка», зустрічі з молоддю Світловодська тощо.

М. Біляцька.

В гостях у земляків

Всім селом зустрічали жителі Чемерполя Гайворонського району свого земляка Героя Радянського Союзу В. І. Гринчука, про подвиг якого на землі ДРА розповідали обласні газети.

У святково прибраному сільському будинку культури відбувся мітинг з нагоди зустрічі. Відіграв його секретар партійної організації місцевого колгоспу імені Куйбишева В. І. Самоїленко. На мітингу виступили перший секретар Гайворонського району Компартії України А. І. Бабенко, секретар обласної ради профспілок В. Г. Мізерна, яка вручила Героєві Диплом обкому партії, обласному, облпрофради та обкому ЛКСМУ про занесення його імені на обласну Дошку пошани, районний військовий комісар А. М. Бондаренко, другий секретар Гайворонського РК ЛКСМУ Наталія Німчук.

Герой Радянського Союзу В. І. Гринчук сердечно подякував землякам за теплу, сердечну зустріч. Він сказав, що нині, як ніколи, актуальне завдання збереження миру на планеті, згуртування всіх миролюбних сил, розповсюдження миру, виконання своїх міжнародних обов'язків, зокон воїни обмеженого контингенту Радянських Збройних Сил в ДРА.

Герой разом з представниками громадськості поклав квіти до могили воїнів, які загинули при визволенні с. Чемерполя від німецько-фашистських загарбників у роки Великої Вітчизняної війни. Земляки показали В. І. Гринчуку новобудови села, розповіли про свої досягнення на трудовій вахті назустріч XXVII з'їзду КПРС.

М. СЕРГІЄНКО.

Сьогодні в країні починається передплата на журнали і газети наступного, 1986 року. Наш кореспондент зустрівся з начальником обласного агентства «Союздруку» Л. М. Ратушним і попросив його відповісти на кілька запитань.

Л. М. РАТУШНИЙ: — Передплата на газети і журнали — важлива політична кампанія. Цього року вона проходить в обстановці політичної і грудової активності населення, в період підготовки до XXVII з'їзду КПРС. Це зобов'язує всіх

ту. Які зміни при оформленні відомчої?

Л. М. РАТУШНИЙ: — Умовами передбачено оформлення відомчої передплати на газети і журнали від підприємств, установ та організацій не вище коштів, витрачених в 1984 році. Для нових підприємств, які відкрилися цього року, відомчу передплату оформляють в установленому порядку, не допускаючи надмірних витрат. Заборонено оформляти її на видання, які не відповідають профілю підприємства.

Передплати свою газету

працівників зв'язку і «Союздруку», громадських розподільців преси зосередити зусилля для якісного проведення передплати.

Умови передплати, як і торік, передбачають широке охоплення всього населення без обмежень для жителів села, вчителів, майстрів виробничого навчання загальноосвітніх шкіл і професійно-технічних навчальних закладів, викладачів технікумів, а також для працівників колгоспів і радгоспів, які живуть в місті.

КОР.: — Як з лімітованими виданнями: чи досі це залишається проблемою?

Л. М. РАТУШНИЙ: — Кількість лімітованих видань, як і торік, залишається та сама — дев'ять журналів. Але якщо конкретно, то краще, що такі журнали для молоді, як «Молода гвардія» і «Студенческий меридиан» розлімітовані і тепер їх може передплатити кожен. Та й взагалі перелік лімітованих видань невеликий: це журнали «Вокруг света», «За рулем», «Иностранная литература», «Крестьянка», «Наука и жизнь», «Работница», «Радио», «Техника молодежи», «Юность». При розподілі лімітованих видань треба звернути увагу на фах передплатника, його професійні і громадські інтереси. Ми радимо скористатися колективним видом передплати, коли лімітоване видання може передплатити група працівників одного підприємства, студенти, що живуть в одному гуртожитку, сусіди. Передплата оформляється на когось одного, а читають за домовленістю.

Можна також зробити перерву в передплаті газет на певний строк, коли це пов'язано з тривалими від'їздами, відпустками, канікулами. Наприклад, газету «Молодий комунар» багато читачів передплатують на півроку, мотивуючи це тим, що влітку вони міняють місце проживання. Саме такий спосіб підходить тим, хто залишає на 2—3 місяці постійне місце проживання. В такому випадку при оформленні передплати в абоненті треба поставити прочерк проти «канікулярних» місяців.

КОР.: — Досі мова йшла про індивідуальну передплату.

Дозволено передплату на літературний додаток до журналу «Дружба народов» для масових бібліотек, понад кошти, виділені для передплати на періодичні видання. Дуже важливо вибрати політичні плакати, які вкрай необхідні кожній організації. Витрати на політичні плакати не зараховуються у кошти відомчої передплати.

КОР.: — Як розповсюджуються літературно-художні видання і журнали по спеціальності?

Л. М. РАТУШНИЙ: — Як і раніше, ці видання широко представлені в каталогах республіканських журналів, але цього року передплата на тижневий громадсько-політичний журнал «Україна» дещо знизилася. Раніше наша область за кількістю примірників займала перше місце в республіці. Великою популярністю користується літературно-художній журнал «Всесвіт». Тираж його з року в рік зростає.

Мало ще спеціалістів сільського господарства передплатують свої фахові видання. В області працює 45 686 спеціалістів, а передплатується тільки 12 085 примірників спеціалізованих журналів, тобто 26,5 процента. 29 476 механізаторів, а журналі «Механізація сільського господарства» і «Сільський механізатор» передплатують тільки 4173 примірники, тобто 13,9 процента. Важливо, щоб поширення фахових періодичних видань приділяли більше уваги керівники і спеціалісти сільського господарства, агрономи, інженери, зоотехніки.

КОР.: — Я нарешті поради: де оформити передплату за місцем роботи й за місцем проживання? І в які строки?

Л. М. РАТУШНИЙ: — До передплатної кампанії готові 2500 пунктів прийому передплати, які розміщені на всіх підприємствах Кіровограда й області. В пунктах працюють понад 6 тисяч громадських розповсюджувачів преси. В області також 500 відділень зв'язку, де вам люб'язно запропонують свої послуги.

Передплата починається сьогодні, 1 серпня, і продовжиться до 31 жовтня. Відомча проводиться до 1 вересня.

НОВА ПОШТОВА МАРКА

МОСКВА. Министерство связи СРСР випустило поштову марку, присвячену міжнародному року молоді.

На марці зображені юнаки різних народів Землі в обрамленні оливкових гілочок, які символізують мир.

На знімку: нова поштова марка.

Фото В. ХУХЛАЄВА.
Фотохроніка ТАРС.

«У КІРОВОГРАДІ на зустріч друг по імені Ваня (прізвища він не сказав) запропонував мені випити 250 грамів за його день народження...»

Після «святкування» автор цих рядків учень Кіровоградського СПТУ-6 Микола Гресь опинився в міліції. Потім його поведінку розглядала комісія у справах неповнолітніх при Новоукраїнському райвиконкомі. Хлопець і його сім'я характеризувалися позитивно за місцем проживання (с. Глодоси), сам Микола дуже переживав те, що сталося, більше подібного за ним не простежувалося, нічого страшного тоді хлопець не вчинив, тож можна вважати, що все скінчилося благополучно.

Приклад, однак не показовий у плані перевиховання: як свідчать пояснення хлопця, випивка була лиш епізодом, результатом легковажності і нерозбірливості у знайомствах.

А як із неповнолітніми, яких вините спровокувало на правопорушення чи й злочин? Під час відрядження в Новоукраїну я доскільки перешлигував про кожного такого підлітка, бажаючи почути у відповідь: «Тепер усе добре». Тому що, погодьтеся, скільки б нам не розказували і скільки б ми не писали про різні збори, рейди та покарання за поведінку з пиятикою пегідку поведінку (в Новоукраїнському районі останнім часом за це виключено з комсомолу М. Русаченка та С. Василевича), це не якісь значущі критерії оцінки боротьби з пияцтвом. Для суспільства, для всіх нас неважливо, як людину покарали — важливо, щоб вона перестала пити. І методи, якими цього досягнуто — теж предмет, гідний вивчення й запозичення.

Одного пітним корисним не зановненого вечора неповнолітні О. Павленко, Ю. Нечистяк, Ю. Куркула і С. Белявський, «сприйнявши для настрою», вирішили поїхати в клубі Новоукраїнського цукрового заводу. Вибрили шибку, забралися в приміщення і винесли звідти музичні інструменти на суму майже 2000 карбованців. Украдене згодом знайшли, і сумний фінал у вигляді спеціальних виправних закладів був уже недалеко. Однак після заслуговування хлопців на комісії у справах неповнолітніх ви-

рішили поки що не вживати суворих заходів щодо Куркули і Белявського. Їх поведінку розібрали на комсомольських і профспілкових зборах СПТУ-40 і Новоукраїнської школи № 7, за хлопцями були закріплені шефи-наставники (відповідальний секретар комісії

му колгоспі імені Ленінського комсомолу, що правління преміювало його турпутівкою в Ізмаїл.

Та й усе? Звичайно, мало, скаже читач, особливо дізнавшись, що з початку року 17 членів ВЛКСМ переночувало у місцевому в'язниці — такі дані представив мені його наставник А. Л. Колесник. А коли про те, чи багато комсомольців потрапляє в це малопочесне місце, я запи-

ної молоді О. Нігай не відповіли на запитання, хто ж із згаданих хлопців (і дівчат, на жаль) більше не повторює пройденого в розумінні зазираючи в чарку. Працівники райкому поспішали на відсутнього в той час другого секретаря С. Войнара: він щиро справами відає. Один він?

Не зрозуміла я й того, чому мало не золотом розписаний розкішний стінад «Комсомольського прожектора» стояв на підлозі в райкомі, а не висів у людному місці з інформацією про порушників порядку. І давню не висів — кілька місяців.

Я поцікавилася у В. Д. Бурової та О. О. Діордіяшенка, що, на їхню думку, сприяло б ефективності роботи по профілактиці пияцтва серед неповнолітніх. Вони серед іншого підкреслили: більша активність комсомольських організацій, (хороший загін під керівництвом В. Вишнякова є в Рівному), цілеспрямований і організований виховний вплив однолітків на підлітків, що проґрафілися.

— Пам'ятаю, колись у нас у місті були юні дзержинці — помічники міліції з числа школярів, — пригадує В. Д. Бурова. — Сама була в такому загоні. Посвещували у нього урочисто, ми були з того дуже горді. І дієво допомагали правоохоронним органам, бо досконало знали своїх ровесників... А тепер цього немає.

Немає того, немає іншого... Зате є ливо в розлив у розміщеному під рестораном магазині «Кулінарія», яке хочеш «не відходячи від каси» пий, а хочеш — бери з собою хоч каністрами. Таку посудину на моїх очах наповнив хлопець, який і без того ледве на ногах тримався. На вигляд років шістнадцяти. Втім, тут можна помилитися. Колись педагогів залучали до чергування в операгонах, але тепер, видно, райвно дивиться на цю справу інакше: операгонам не дуже потрібно, і нам теж.

А результат?.. Про них красномовно свідчить список, який мені показали в райкомі. Додати поки що нічого.

Н. ДАНИЛЕНКО,
спецкор «Молодого комунара»
Новоукраїнський район.

Хто не повторить пройденого?

- ★ ВИСОКОГРАДУСНИЙ ПРОВОКАТОР
- ★ СУМНИЙ ФІНАЛ МОЖНА ВІДВЕРНУТИ
- ★ ДЕ ВИ, ЮНІ ДЗЕРЖИНЦІ?

В. Д. Бурова назвала серед таких як найактивнішого свого помічника ветерана Великої Вітчизняної І. Г. Данилова) — тобто, за юнаків узялися усією громадою. Ну, і друзі не відвернулися. Обидва хлопці успішно закінчили навчальний рік, немає претензій і до поведінки. До речі, було оштрафовано продавця магазину № 5 Новоукраїнського радгоспу-робкоопу Л. Мурашову за те, що продавала шим неповнолітнім чотири пляшки портвейну.

Інспектор у справах неповнолітніх при РВВС член бюро райкому комсомолу О. О. Діордіяшенко теж назвала кількох хлопців, котрі після взяття на облік в інспекції стали уникати «зеленого змія» — наприклад, Віктор Наманюк із Іванівки, Віктор Гевель, учень СПТУ-40. Останній, до слова, «після всього» так добре зарекомендував себе на польових роботах у підшефно-

тала у заступника завідувачого відділом комсомольських організацій РК ЛКСМУ О. Романенка, він почав з того, що витверезник дає завищені дані. Мовляв, потрапляють туди люди без документів, скажуть прізвище «від ліхтаря», а міліція довірливо записує в журнал і передає далі. Доводиться потім уточнювати, викреслювати і т. д.

Про ці фантазії клієнтів витверезника я вже знала від А. Л. Колесника і чекала, що Олександр покаже виправлений список, звідки шезли всі «мертві душі» і привиди. Думала, що там із 17 залишилося п'ять-десять прізвищ. Але щоб п'ятдесят один! Оце так! Звідки ж вони взялися? Що тут було робити — радіти з реабілітації працівників витверезника? Хіба що. Більше приводів для оптимізму не було. Ні Олександр, ні завідувач відділом пропаганди О. Деменков, ні секретар завідувача відділом шкіль-

ПОТРІБНИЙ ЗАПАС ВИСОТИ

КЛИЧЕ
СПАРТАКІАДА

Завдяки до спартакіадних стартів ми були впевнені, що наші плавці внесуть вагомий вклад у копилку збірної області на IX Спартакіаді УРСР. Адже вони успішно виступили на I республіканських, а потім і на Всесоюзних юнацьких спортивних іграх. Майстри спорту Сергій Пальчиков і Юрій Цимбалюк на цих змаганнях входили до складу збірної республіки. Їх здобуток на Всесоюзних стартах серед чотирнадцяти областей, які дали своїх вихованців у команду України, був дев'ятим (Пальчиков отримав срібну нагороду).

І ось змагання в Ужгороді. На голубих доріжках стартувало 15 наших спортсменів. 11 з них дали залікові очки. Найбільше — Юрій Цимбалюк, Сергій Ненько та Сергій Гаверленко. В С. Пальчикова був перезалік — він в цей час готувався в складі збірної країни до європейської першості. Отож він дав нам лише 36 очок. А всього наша збірна їх набрала 217,5.

Якщо проаналізувати показники в турнірній таблиці, то команда кіровоградців обіграла всіх своїх суперників з другої і третьої груп областей.

Найбільший вклад кіровоградців — 119, в олександрівців — 88,5, в світоводів — 10.

Наші здобутки були в вагомій, якби не такі жорсткі умови, що викликані новою спортивною кваліфікацією. Залік давали лише ті, хто виступав на рівні нормативу кандидата в майстри і входив у число 16 найсильніших. Цього передусім не вдалося зробити дівчатам.

Вплинула на результативність команди і відсутність у ній Андрія Бурцева, який на зимовій першості України був серед призерів, а нині призваний до лав Радянської Армії і виступав на Спарта-

кіаді за команду киян. Жорсткість умов на спартакіадних змаганнях вплинула на всіх учасників. Якщо перший призер минулої спартакіади — команда Харкова — набрала торік більше 2000 очок, то нинішні переможці — плавці Донецька — лише 1007.

Отож провідні спеціалісти ще раз зауважили, що перед спартакіадними змаганнями завжди треба мати запас висоти, аби при будь-яких умовах набрати максимальну кількість очок і випередити суперника. Ми ж цього не могли зробити.

Шкода, що в групі дівчат у нас не було таких майстрів, як Марина Корвєгіна та Юлія Кривчак, котрі раніше здобували «золото» і «срібло» (на спартакіаді обмежувався вік спортсменів) — їх молодші подруги здебільшого показували результати першорядняки, хоч були кандидатами в майстри.

І все ж серед юних плавців ми бачимо справді перспективних спортсменів. Є у нас і досвідчені тренери — В. Манько, Ю. Нагорний, які спроможні виховати високо-класних майстрів. Таких, як С. Пальчиков та А. Бурцев.

Щодо спортивної бази, то тут можна міркувати по-різному. У нас є три закриті плавальні басейни — в Кіровограді, Світловодську, Олександрії. Цього, звичайно, мало. Однак з введенням їх у дію ми змогли досить упевнено заявити про себе на республіканських і всесоюзних турнірах. Треба тільки ефективніше використовувати ці бази, в числа початківців дбайливіше вишукувати найбільш здібних і працюючих. І удосконалювати навчально-тренувальний процес.

В. ГВАМБЕРІДЗЕ,
заступник голови обл-спорткомітету.

«ЗІРКА» — «ТАВРІЯ» — 3:3

Своєрідним барометром команди є кількість глядачів на стадіоні. На звітну гру було продано 9800 білетів — вірна ознака того, що увага кіровоградців до виступів «Зірки» підвищується. І ті глядачі, які прийшли у вівторок на центральний стадіон, не були розчаровані. На зеленому килимі точилися справжня боротьба команд-лідерів підгруппи.

Вже на 5-й хвилині Сергій Ралюченко увійшов по штрафному майданчика гостей і сильно пробив. Воротар Віктор Юрковський у парадному стрибку відбив м'яч на кут. Цей епізод похвалив гру, і через деякий час вже голкіпер «Зірки» Борис Флатов забрав м'яч після удару захисника Юрія Гузієва. А потім двічі мав нагоду відзначитись Едуард Денисенко.

Спочатку він з ходу пробив поруч зі штангою, а потім, промигнувши мимо двох захисників «Таврії», наніс прицільний удар такою силою, що воротар примчав нападників лише відбити м'яч за межі поля.

На 28-й хвилині сімферопольці продемонстрували чіткий розграти кутового, після якого Семен Осинюкський і відкрив рахунок у матчі.

Після перерви, на 59-й хвилині Сергій Ластіонов зрівняв рахунок. Та не минуло й двох хвилин, як «Таврія» знову вийшла вперед, причому знову після розграту кутового. Ігор Ляліл навів м'яч точно на Осинюкського.

Ще через сім хвилин Сергій Демет'єв вийшов сам на сам з Флатовим і чітко вивів м'яч у правий від нього кут. Рахунок 3:1 на користь гостей протримався до вісімдесяти першої хвилини. У той час, мабуть, мало хто вірив вже, що нашім землякам пощастило зрівняти рахунок. Але гравці «Зірки» загнали настільки самовіддані, що їхні маститі суперники розгубилися. Спочатку Михайло Калита, здобувши «ювелірного» паса від Ралюченка, направив м'яч у цілну між захисниками, а потім Валерій Самофалов чітко реалізував пенальті. 3:3 — бойова нічия.

С. БОНДАРЕВ.

Редактор
Ю. СЕРДЮЧЕНКО.

«Молодой комунар» —
орган Кіровоградського
областного комітету
ЛКСМ України.

На українському мові.

НАША АДРЕСА:
316050, МПС,
м. Кіровоград,
вул. Луначарського, 36.

ТЕЛЕФОНИ: редактора — 2-45-00; відповідального секретаря — 2-46-87; відділів комсомольського життя — 2-46-57; листів і масової роботи — 2-45-36; пропаганди — 2-45-36; учнівської молоді — 2-46-87; військово-патріотичного виховання та спорту, фотолaboratorії — 2-45-35; оголошень — 2-56-65; коректорської — 3-61-83; нічної редакції — 3-03-53.

БК 02504.

Обсяг 0,5 друку арк.

Індекс 61103

Зам. № 403. Тираж 58 500.

Газета виходить у вівторок, четвер і суботу.

Друкарня імені Г. М. Димитрова
видавництва
«Кіровоградська правда»
Кіровоградського обкому
Компартії України
м. Кіровоград, вул. Гліни, 2.